

İnsanlığa Seslendim

– Karsî · 09 Aralık 2017

İNSANLIĞA SESLENDİM

Durun! Artık kanmayın şu nefsin rağbetine
İnsanlığa seslendim sesimi duyan yoktu
Kulak verdim geçerken milletin sohbetine
İsyân vardı her lafta çok şükür diyen yoktu

Nereye gidiyoruz? Özümüzden habersiz
Hakikati görmeyen gözümüzden habersiz
Astarını yitirmiş yüzümüzden habersiz
Doğruyu abartırken yanlışı sayan yoktu

Vaziyeti gördükçe bunlar insan mı dedim
Yahu bitecek bu düş mal mülk değil ki kadim
Şükür şimdiye kadar kendi rızkımı yedim
Mevlâ'ya minnet duyup gözleri doyan yoktu

Yol alırken kenarda bir dilenci belirdi
Dalyan gibi yığitti elden her iş gelirdi
O an dedim ki ya Rab şu kulların delirdi
Yaptığı o hataya haklı bir beyan yoktu

Birkaç adım sonrası gördüm asıl dehşeti
Küçücük kız çocuğu elinde çöp poşeti
Kimse anlamıyordu gözündeki vahşeti
Acıyıp vicdanına elini koyan yoktu

Hayat çirkinliğini fazlaca koruyordu
İnsanlardaki telaş zihnimi yoruyordu
Yolun sonu haliyle kötüye varıyordu
Mantık öncesi gibi gerçeğe uyan yoktu

Daha fazla gitmeye edemedim cesaret
Çünkü her şey zalimce çünkü her yer esaret
İstersen bu davanda sonuna dek ısrar et

Yazık, hakkı bilip de batıldan cayan yoktu

Murat Gökçe Karsî

08.12.2017